— RUGBY —

Puncte de vedere

AVEM OARE JUCĂTORI-TRANSFORMERI?

Dacă o asemenea întrebare ar fi fost formulată cu cîțiva ani în urmă, răspunsul putea fi dat fără nici o dificultate. România a avut, într-adevăr, în rugby mulți jucători-transformeri de mare reputație, a căror faimă a depășit hotarele țării.

Ce se întîmplă însă în momentul de față? Jucători-transformeri există, fără îndoială, și acum dar evoluțiile lor, destul de sinuoase, sînt în general departe de acelea ale predecesorilor.

Campioana țării, Grivița Roșie, contează în principal pe Țibuleac, un fundaș excelent, totodată un jucător activ în compartimentul treisferturilor, care a adus echipei sale multe satisfacții. Țibuleac nu mai este însă la prima tinerețe, astfel că în momentul despărțirii sale de rugby, care oricum nu este prea departe, o formație de o asemenea talie riscă să rămînă descoperită.

Mai bine se prezintă Dinamo București, care dispune de nu mai puțin de patru jucători-transformeri, NICA, DRAGOMIRESCU, FUGIGI și FLORESCU. Dintre toți însă numai Nica este — ca să spunem lucrurilor pe nume — transformer de profesie. Dacă se întîmplă ca el să lipsească din echipă (și o asemenea situație s-a ivit chiar în actualul campionat), atunci cine își poate asuma integral misiunea de jucător-transformer?

Steaua dispune de trei jucători cu afinități pentru acest post-cheie, DURBAC, MATEESCU și GIUGIUC. Nici unul — fără să fie cu supărare — nu se apropie de virtuțile fostului fundaș al acestei echipe.

In celelalte formații din divizia A situația este și mai îngrijorătoare. Există echipe care nu au în mod practic decît un jucător cu funcția suplimentară de transformer: Universitatea Timișoara — DUȚA, Politehnica Iași — CRIȘAN, Ruimentul Birlad — BACOȘ, Constructorul București — BOIANGIAN, Farul Constanța — CELEA. Celelalte, în schimb, se află realmente în situația de a rata multe puncte prețioase din lovituri de pedeapsă, „drop"-uri sau transformări de essaiuri din simplul motiv că n-au ajuns să-și specializeze jucători cu o asemenea funcție. Este cazul echipelor Știința Petroșani, Agronomia Cluj și chiar Rapid.

Iată de ce problema jucătorului-transformer, departe de a fi rezolvată, comportă nu numai discuții în colegiul de resort ci și o preocupare permanentă a antrenorilor noștri. Ei au obligația să depisteze asemenea jucători, să-i formeze, să-i pregătească. Ce se cere, de fapt, unui jucător-transformer? În primul rînd forță și precizie în șut și un sistem nervos foarte echilibrat. Ne povestea, nu de mult, antrenorul Mitică Antonescu (Universitatea Timișoara) după meciul pe care echipa l-a susținut la Cluj cu Agronomia: „Am trecut pe lîngă victorie. În principal datorită lui Duță, care a ratat cîteva lovituri de pedeapsă din poziții clarissime! Din păcate Duță a fost permanent agitat, lucru care a influențat considerabil asupra preciziei șuturilor sale. Pînă la urmă a trebuit să ne mulțumim cu un rezultat de egalitate".

Și acesta este doar un exemplu din multe altele.

DIVIZIA B

În divizia B s-a disputat etapa a șaptea. Rezultatele:

SERIA I: Gloria—Progresul 11—3 (8—3), Olimpia—Vulcan 6—24 (3—18), Dunărea—Petrochimistul 3—11 (3—8), S. N. Oltenița—A.S.E. 12—5 (6—5), Tînărul Petrolist—Sp. studențesc 5—12 (0—5), Arhitectura — Aeronautica 3—3 (0—0); SERIA a II-a: U.S.A.S. — Ancora 6—6 (3—0), Constructorul Bd.—Farul 3—0 (3—0), A.S.M. Tecuci—Constructorul Sv 6—6 (3—3), Agronomia—Minerul 0—0; SERIA a III-a: U. M. Timișoara—Voința 11—0 (3—0), Politehnica — Știința 6—3 (0—0), Minerul — Electroputere 6—3 (6—0), Precizia — C.F.R. Brașov 9—0 (3—0), Chimia—Metalul 3—0 (neprezentare).

Dificultățile n-au fost încă depășite

Mult așteptatul meci cu Franța, de la 29 noiembrie, polarizează interesul tuturor specialiștilor și iubitorilor sportului cu balonul oval. Fiecare partidă a ultimei etape a campionatului a fost privită tocmai prin această prismă. Evoluția jucătorilor, chemați să îmbrace tricoul național, a fost urmărită cu multă atenție, mai ales că cei mai mulți dintre aceștia se confruntau și într-un joc cu miză deosebită: Dinamo — Steaua, întîlnire transformată, în acest fel, într-un test util și eficace.

Partida ne-a oferit momente de satisfacție, dar și de amărăciune. Linia I, se pare, va fi alcătuită, din *Dinu, Iorgulescu* și *Baciu*. Dintre acestia, ultimii doi au manifestat o formă bună, dătătoare de speranțe. Ca rezerve au fost chemați *Drăgulescu, Mihalașcu, Teodorescu, Ciornei* — stîlpi, *Gheorghe Mircea* — taloner. În linia a II-a, *Țuțuianu* s-a detașat prin jocul său robust, inteligent și eficace. Alături de el vor fi prezenți *Șerban* și *Atanasiu*, în timp ce *Postolache* are misiunea de a asigura eșalonul secund. Dintre *Răscanu, Dărăban, Iftimie, Fugigi, Pop Alexandru* va trebui să fie aleasă linia a treia. Duminică, *Iftimie* și *Fugigi* au lăsat o bună impresie. *Dărăban*, în schimb ni s-a părut mai șters. Mijlocasii la grămadă *Florescu* și *Mateescu* s-au descurcat cu brio, rezolvînd multe situații dificile, apelîndu-se și la *Bărgăunaș*, un jucător cu mult nerv și intuiție în joc. Pentru postul de uvertură nu mai există nici un fel de dubiu. *Irimescu*, va fi prezent și la meciul cu Franța, neexistînd în momentul de față nici un alt contracandidat de valoare.

În *Nica* și *Dragomirescu* avem un cuplu foarte valoros, posesor al unei tehnici foarte bune, fapt dovedit și la ultima confruntare. Se află convocați în lot *Leșan* și *Budică*, ultimul însă nu s-a comportat la nivelul cerințelor. Pe aripi *Suciu, Braga, Peter, Teleașă*. Dacă *Braga* a mulțumit prin jocul prestat, nu același lucru se poate spune despre *Teleașă*, care a fost neinspirat pe tot parcursul meciului. Probleme ridică linia de fund. *Durbac*, într-o zi cum nu l-am văzut de multă vreme, a greșit nepermis de mult și a ratat toate loviturile de picior. Va rămîne să se aleagă între el și *Marinescu*.

Evident, nu ne putem pronunța definitiv. În perioada următoare, lotul va susține o serie de întîlniri de verificare, menite să-i lămurească pe cei doi antrenori *P. Cosmănescu* și *Al. Teofilovici*, asupra formei tuturor rugbyștilor și să stabilească pe cei mai buni XV.

Rubrică redactată de
Tiberiu STAMA
Emanuel FANTĂNEANU

DUMINICĂ SE DESCHIDE SEZONUL DE VÎNĂTOARE

An de an, vînătorii de la noi așteaptă cu vădită nerăbdare un eveniment deosebit: deschiderea vînătoarei la iepuri și fazani. De data aceasta faptul se va produce duminică. Atunci, zeci de vînători vor împînzi cîmpiile în căutarea vînatului favorit.

Organele de resort printre care și Asociația Generală a Vînătorilor și Pescarilor Sportivi (A.G.V.P.S.), manifestă multă grijă pentru păstrarea și înmulțirea efectivelor de vînat. De pildă, așa cum ne informa ieri la o conferință de presă, tov. **Tița Florea, președintele A.G.V.P.S.**, în acest an au fost colonizați un număr de 70000 de fazani, față de 20000 cîți erau colonizați anual pînă în 1970. Și numărul fazanilor va crește continuu: 75000 în 1971, 100000 în 1972. Cît privește efectivele de iepuri, deși aflate într-o mică descreștere (din cauza unor condiții atmosferice nefavorabile, cazuri de braconaj etc), ele tind să sporească din nou. Numai pentru acest an este prevăzută recoltarea a 250000 de iepuri.

Paralel cu măsurile de protecție a vînatului s-au îmbunătățit și condițiile pentru practicarea acestui sport frumos și util. Au fost emise anumite reglementări precise, iar magazinele de specialitate sînt bine aprovizionate cu cele necesare.

Într-un cuvînt, s-a creat un cadru propice pentru ca vînătorii să-și poată satisface această îndeletnicire atît de plăcută.

Prim plan

DUMITRU GHIZDAVU

FIȘĂ

- S-a născut la 21 mai 1949.
- Este absolvent de liceu, funcționar.
- Face parte din clubul „Constructorul".
- A început șahul în 1962, la Palatul pionierilor, cu maestrul Traian Ichim.
- A jucat fotbal în echipa de juniori a clubului „Progresul".
- Pasiuni extrașahiste: muzica și lectura.
- Jucătorii preferați: Fischer, Ciocâltea.
- PALMARES: *1966 — locul II la campionatele naționale de juniori (după Ghinda); 1967 — locul III la turneul internațional de juniori de la Riga, locul VI la campionatul mondial de juniori de la Tel Aviv, membru al echipei României la C.M. universitare (locul V); 1968 — locul VIII în finala campionatului național al seniorilor; 1969 — locul IV la turneul internațional de juniori de la Groningen; 1970 — locul IV în finala campionatului național de seniori.*

Un șahist ocupă pentru a doua oară, în decurs de o săptămînă, rubrica de „Prim plan" a ziarului nostru. Faptul nu reprezintă o penurie de vedete sportive și, cu atît mai puțin, o concesie. Maestrul eșichierului merită cu prisosință onoarea de a figura aici.

Dumitru Ghizdavu *a fost, alături de* Mihai Ghinda, *revelația acestei finale a campionatului național, tînărul care i-a făcut să tremure pe liderii incontestabili,* Gheorghiu *și* Ciocâltea, *obligîndu-i să-i urmărească cu îngrijorare partidele și să-l aibă mereu prezent în calculele și coșmarele lor. Ghizdavu este, indiscutabil, o forță în șahul românesc, prin seriozitatea care-l caracterizează, prin puterea de muncă, prin modestia neafișată, prin cunoștințele dobîndite și, înainte de toate, printr-un talent autentic, care trebuia să răbufnească și, de bună seamă, a răbufnit! Ghizdavu ni-l amintește, păstrînd — bineînțeles — proporțiile, pe Paul Keres, din vremurile primei lui tinerețe. El face parte din categoria rară a șahiștilor care, indiferent de riscuri și situația în concurs, joacă toate partidele la cîștig nefiind contaminat încă de virusul prudenței și al remizei. Ghizdavu iubește șahul și tocmai de aceea crede orbește în el.*

Va avea, oare, o decepție?

V. CH.

— Scrimă —

ÎNTÎLNIREA DE TINERET BUCUREȘTI — MOSCOVA

În cursul dimineții de azi urmează să sosească în Capitală lotul de trăgători care va reprezenta orașul Moscova în întîlnirea de tineret cu selecționata Bucureștiului. Acest nou examen al tinerilor noștri scrimeri se va desfășura în sala Floreasca 11; sîmbătă 14.XI, ora 9: floretă băieți și sabie, duminică 15.XI, de la ora 9: floretă fete și spadă; luni 16.XI: tot la ora 9, turneul pe echipe.

„3 SECUNDE"

- La Liceul nr 42 din Capitală a luat ființă un centru de minibaschet. Datorită eforturilor depuse de profesorii de educație fizică Radu Nichiforescu, Eva Lupu și Mirela Arcudeanu și sprijinului acordat de directorul Eugen Blideanu, sala de sport a liceului a fost reamenajată special pentru practicarea minibaschetului, în acest scop fiind montate și șase panouri. Prin crearea acestui centru, sperăm ca din primăvara terenurile Universității (fostul „Drept") să fie din nou populate, așa cum erau cu ani în urmă. Situat chiar lîngă terenurile „U", centrul de minibaschet al Liceului nr. 42 are deci condiții și pentru continuarea activității în lunile călduroase.
- În cursul acestei luni, 10 minibaschetbaliști de la „Liceul N. Bălcescu" și de la „Cutezătorii" vor da examene de arbitri, absolvenții constituind primul eșalon al minibaschetbaliștilor arbitri.
- Între 27—30 noiembrie se va desfășura faza pe Capitală a Criteriului național al minibaschetbaliștilor.
- Arbitrii bucureșteni țin luni la ora 19, la sediul C.N.E.F.S., o importantă consfătuire, în cadrul căreia vor fi discutate cele mai importante probleme de interpretare a regulamentului.
- Maestra sportului Ecaterina Savu a părăsit spitalul în care fusese internată din cauza unei hepatite. Talentata noastră sportivă se află în convalescență, după care își va relua antrenamentele. Îi urăm grabnică și deplină însănătoșire.

— BASCHET —

LA ȘCOALA SPORTIVĂ NR. 3, PASIUNEA ȘI HĂRNICIA NU POT SUPLINI LIPSA CONDIȚIILOR

Înființată în urmă cu cinci ani, Școala sportivă nr. 3 are, în momentul de față, șase profesori cu normă întreagă la baschet și unul cu ora, înregistrînd, deci, un mare progres față de primul an, cînd dispunea de un singur profesor. Sub atenta supraveghere a acestor cadre, se pregătesc peste 300 de tineri baschetbaliști, dintre care 200 sînt legitimați.

Subliniind rezultatele bune obținute de toți profesorii școlii (C. Moldovan, M. Fomino, M. Verona, N. Gal, N. Szabados, M. Sterescu și V. Tibacu), fără îndoială că succesele antrenorului Constantin Moldovan se impun remarcate o dată în plus, căci echipa masculină, din divizia școlară, pe care o antrenează de numai un an, se găsește acum, la sfîrșitul turului, pe un promițător loc III. Ascensiunea înregistrată se explică și prin faptul că tînărul antrenor a remaniat echipa, promovînd cîțiva jucători de perspectivă (născuți în 1954) cu gabarit mare (1,98 — Gh. Mihuță și D. Steau, 1,94 — D. Militaru) care, după acest prim sezon în divizia școlară au intrat în vederile selecționerilor pentru lotul republican de juniori! Alături de ei, Cristian Ionescu, Dinu Urdă și Titus Vlădoiu creează premisele unei comportări și mai bune în returul campionatului. Echipa divizionară de fete, pregătită de prof. Mihai Fomino, se găsește în perioada de tranziție, cînd antrenorul lucrează încă la cizelarea tehnicii și a concepției de joc, lucru care explică poziția formației în clasament. Despre celelalte teamuri ale Școlii spotive 3 care, în prezent, își dispută șansele pentru intrarea în turneul de calificare, avem, de asemenea, cuvinte de laudă.

Antrenorii și sportivii ar obține — cu siguranță — rezultate și mai bune, ar munci și mai mult dacă...

Din păcate există și un „dacă", el referindu-se la condițiile dificile de lucru. Este

Cum este aplicată Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea activității la baschet?

vorba în primul rînd de absența unei săli proprii de antrenament, în lipsa căreia conducerea și antrenorii se ploconesc la cluburile care au săli pentru a „prinde" cîte una sau două poziții!

Mărturisim că am fost uimiți cînd am aflat acest lucru, deoarece eleganta sală Progresul, aflată la un pas de sediul școlii, deține în orarul ei poziții afectate Informației Bucureștiului, I.T.B. precum și altor echipe din categoriile „Onoare" sau „Promoție", în timp ce juniorii, aceia de la care se așteaptă ridicarea cotelor baschetului românesc, sînt primiți în sală din cînd în cînd, beneficiind de ore complet neindicate vîrstei lor: 6—7,30 sau 21,30—23,30!! Este drept că școala dispune și de doi profesori „favorizați" de clubul Progresul (N. Gal și M. Fomino jucător și respectiv antrenor, la acest club), cărora li s-a facilitat intrarea în sală la ore mai accesibile: 12,30—13,30 adică tocmai orele în care elevii intră sau ies de la școală! Oricum, se cheamă că doi antrenori au unde să facă pregătirea echipelor. Ce fac, însă, ceilalți cinci profesori ai catedrei de baschet, unde își „prepară" ei victoriile și rezultatele bune, asta rămîne o enigmă.

Am fi vrut să le adresăm profesorilor de la Școala sportivă nr. 3 întrebări privind frecvența și numărul antrenamentelor pe săptămînă, dar, evident, nu se putea vorbi de așa ceva cînd nu există siguranța unei săli și nu poate fi alcătuit un program riguros de pregătire. Oricum, pasiunea și hărnicia cu care profesorii, sportivii și, mai ales, conducerea Școlii sportive nr. 3 privesc baschetul, ar trebui să determine forurile de resort să ia unele măsuri *concrete* de sprijinire a baschetului și la acest nivel.

Horia ALEXANDRESCU

— TENIS DE MASĂ —

„SUBOTIȚA — UN MINI-CAMPIONAT MONDIAL"

O dată cu terminarea internaționalelor de tenis de masă din Iugoslavia, se poate spune că s-a încheiat și prima etapă a pregătirii jucătorilor europeni, în vederea mondialelor de la Nagoya (Japonia) din primăvara viitoare.

— De acord, Ella Constantinescu?

— Da. Și consider Subotița ca unul dintre cele mai mari turnee dinaintea campionatelor lumii, deși pînă atunci, firesc, vor mai avea loc destule concursuri de anvergură. De fapt, în Iugoslavia s-a disputat un mic campionat mondial cu prezențe deosebit de prestigioase. Au concurat toți fruntașii ediției trecute a competiției supreme de la München (1969), inclusiv Japonia.

— Cum se explică marea surpriză a internaționalelor Iugoslaviei, faptul că în semifinalele masculine ale probei de simplu n-a figurat nici un japonez, deși luaseră startul palete faimoase ca Ito — deținătorul titlului suprem — Hasegawa, Tasaka, Inoue, Imano?

— Sportivii niponi au fost de data aceasta mai puțin viguroși și siguri, în timp ce europenii s-au arătat mai stăpîni pe ei, agresivi și decișii, parcă mai bine acomodați cu stilul adversarilor. Totuși, dintre cei mai buni jucători de pe continent, doar campionul Hans Alser (Suedia) a evoluat la cunoscuta sa cotă ridicată — în timp ce Scholer, Surbek și Gomoskov au fost șterși. Mi-au plăcut însă englezii Neale și Barnes La fete, întrecerea Europa—Japonia, s-a purtat de la egal la egal, jucătoarele continentale manifestînd o superioritate în ansamblu. U.R.S.S. a învins Japonia (cuprinzînd pe campioana lumii Kowada și tînăra Ohzeki). Kowada s-a impus din nou, deși a avut de făcut față unor meciuri dificile. În semifinalele de simplu, ea a fost condusă cu 2—0 de cehoslovaca Vostova, reușind totuși să cîștige cu 3—2. Ohzeki, deși cu o bună viteză de execuție, greșește încă destul de mult și ea n-a putut trece peste experiența și valoarea confirmată a unor adversare de talia sovieticelor Rudnova și Grinberg. Oricum, cele patru fete care au urcat pe podium sînt incontestabil cele mai bune din lume: Kowada, Rudnova, Vostova și Alexandru. Urmează Grinberg, iar apoi distanța se mărește considerabil.

— Insuccesul japonez la Subotița înseamnă oare o scădere a valorii reprezentanților țării Soarelui-Răsare?

— Nu cred. E drept că europenii s-au prezentat în progres, în timp ce jucătorii niponi n-au acționat la nivelul cunoscut. Ultimii sînt însă capabili de un potențial mult mai mare. Nu poate fi vorba de vreun declin, ci de ceva trecător. Este suficient timp pînă la Nagoya pentru ca japonezii să redevină același redutabili competitori, mai ales că mondialele se vor desfășura la ei acasă.

— Și în acest carusel al favoriților, pe ce poziție se situează jucătoarele noastre?

— În ansamblu, sînt mulțumită de rezultate. Dar, ca evoluție și joc, numai de Maria Alexandru, iar de Eleonora Mihalca doar la dublu. Partidele de simplu au demonstrat că nici Mihalca, dar mai ales Carmen Crișan n-au reușit să umple încă golurile pregătirii din vara 1969 și cea din acest an.

Maria Alexandru este singura pusă la punct cu antrenamentul față de etapa actuală. A atacat destul de bine, des și relaxat, cu un procentaj bun de lovituri reușite. Dar și jocul Mariei este susceptibil de îmbunătățiri. De pildă, să dirijeze mingile mai spre părțile laterale ale mesei. Desigur, aceasta reprezintă un risc, dar el trebuie asumat.

— Dar băieții? La ce nivel valoric au ajuns?

— Referindu-mă la Șerban Doboși și Teodor Gheorghe care au jucat în Iugoslavia, apreciez că, ținînd seama de lipsa lor de experiență, s-au comportat satisfăcător, iar în partida cu selecționata Japoniei, chiar foarte bine. Doboși a luat un set lui Imano, iar Gheorghe a pierdut la 15 și 16 împotriva lui Hasegawa. Ei puteau să mai treacă un tur (Doboși de polonezul Wojnicka, iar Gheorghe de maghiarul Gergely).

— Și-acum, ce se întrezărește în perspectiva pregătirilor pentru C.M. de la Nagoya?

— În aceste zile vom susține meciurile prietenești cu puternicii reprezentanți ai R.P. Chineze. Apoi de la 23 noiembrie vom întreprinde un turneu de două săptămîni în R.P.D. Coreeană. Va urma campionatul național pe echipe de la Cluj (19—23 decembrie) și o scurtă perioadă de odihnă. Pregătirile vor fi reluate cu intensitate în ianuarie, după care vom participa la o suită de concursuri internaționale cînd vor putea fi efectuate numai acumulări calitative. Oricum, lunile viitoare de pregătire se prezintă sub auspicii mult mai favorabile decît în trecut. Cele trei fete se vor antrena împreună, iar Mihalca și Crișan nu mai au nici un impediment de ordin obiectiv pentru o instruire în condiții optime.

C. COMARNISCHI

PALMARESUL DE AUR

(Urmare din pag. 1)

pentru performanțele lui este **Li Fu-iun**, eternul finalist al probei de simplu, învins doar la limită de colegul lui de echipă, Ciuan Tze-tun.

Multiplii campioni ai lumii, Ciuan Tze-tun și Li Fu-iun sosesc însoțiți de o pleiadă de jucători și el de mare renume: **Ciu Lan-sun** (semifinalist la C.M. 1965), **Cian Si-lin** (finalist la C.M. 1965, proba de dublu mixt), **Iu Cian-ciun** (semifinalist la C.M. 1965, proba de dublu bărbați) etc.

Garnitura feminină cuprinde și ea jucătoare din elita tenisului de masă internațional: **Lin Hui-cin** (finalistă a C.M. 1965, proba de simplu) care, alături de **Cen Min-ci**, a cîștigat titlul suprem la dublu femei și împreună cu alte două jucătoare, **Li Honan** și **Lian Li-cen** au alcătuit reprezentativa R. P. Chineze, cîștigătoare a „Cupei Corbillon" — tot în 1965. Cele patru celebre sportive vin la București însoțite și de **Li Li** (locul 3 la Ljubljana 1965), precum și de două jucătoare mai puțin cunoscute: **Cean Huai-in** și **Cian Li**. De altfel și jucătoarele chineze au obținut victorii concludente asupra celor japoneze, la internaționalele din Nepal.

Cu un asemenea palmares de aur ca al oaspeților, este firesc interesul cu care vor fi vizionate meciurile reprezentanților tenisului de masă din China populară în compania sportivilor români.

— Handbal —

CHIMIA FĂGĂRAȘ — FERENCVAROS BUDAPESTA 17-17

La Făgăraș s-a disputat meciul internațional de handbal masculin între formațiile Chimia Făgăraș și Ferencvaros Budapesta. Partida s-a încheiat la egalitate 17—17 (7—8).

V. LAZĂR — corresp.

EDUCAȚIE FIZICĂ PRIN SPORT

(Urmare din pag. 1)

direcția dezvoltării și pregătirii fizice armonioase, a motricității — îndemînării generale, a educării voinței și unor însușiri morale, a formării gustului pentru mișcare, pentru practicarea exercițiilor fizice în diverse forme.

Dintre mijloacele și căile educației fizice moderne se detașează evident sportul și metoda sportivă, tocmai în direcția eficienței.

1. SPORTUL ȘI METODA SPORTIVĂ REPREZINTĂ NOUL, TRĂSĂTURA CARACTERISTICĂ A EDUCAȚIEI FIZICE ÎN PERIOADA PE CARE O PARCURGEM. PRACTIC, ACEASTĂ TRĂSĂTURĂ SE VA REFLECTA ÎN METODICA DE PREDARE PE DOUĂ CĂI: 1—2 RAMURI SPORTIVE VOR FORMA CONȚINUTUL PRINCIPAL AL MAJORITĂȚII LECȚIILOR; EFORTUL SUSȚINUT — ÎNTRECEREA — STAREA EMOȚIONALĂ RIDICATĂ SĂ CONSTITUIE NOTE CARACTERISTICE ÎN ORGANIZAREA ȘI PREDAREA TUTUROR LECȚIILOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ.

În argumentarea și susținerea acestui punct de vedere, subliniem faptul că folosirea largă a sportului și metodei sportive în lecții contribuie la legarea mai strînsă a acestora de viață, de necesitățile practice ale formării generației tinere — sarcină actuală centrală a învățămîntului nostru.

Astfel, în primul rînd, metoda sportivă asigură mai bine eforturi — solicitări crescute; în al doilea rînd, asigură partea emoțională atît de importantă în amplificarea efectelor igienice și morale ale exercițiilor fizice. Iată, deci, FORMULA CARE DIRECȚIONEAZĂ OPTIM LECȚIILE DE EDUCAȚIE FIZICĂ, CARE POTENȚEAZĂ FUNCȚIA LOR FORMATIVĂ: SOLICITARE — EFORT SUSȚINUT + ATRACTIVITATE, INTERES, PLĂCERE, PRILEJ DE MANIFESTARE A PERSONALITĂȚII ELEVILOR. Prin urmare, formula educației fizice prin sport.

După aceea trebuie să avem în vedere faptul că aproape toți elevii vin la lecțiile de educație fizică cu gîndul, îndreptățit după opinia noastră, de a face sport, de a se întrece, de a învăța temeinic tehnica diferitelor sporturi sau exerciții pentru dezvoltarea rezistenței și forței, ceea ce le va permite să ia parte în timpul liber la diverse activități și concursuri sportive de masă și de performanță. Acest din urmă aspect este clar dovedit de practică, prin constatarea că elevii (ca și studenții și tinerii din întreprinderi) care participă de regulă la activitățile sportive de masă sînt tocmai cei care au însușite deprinderile de bază în anumite ramuri sportive, cu alte cuvinte știu satisfăcător să joace volei, handbal, tenis etc.) să sară în înălțime, să schieze etc. Este evident, de asemenea, că plăcerea și ca urmare dorința de a practica sistematic un sport sau altul sînt generate în cele mai multe cazuri de cunoașterea sporturilor respective. Or, inițial, interesul, plăcerea și deprinderile de bază pentru practicarea diferitelor ramuri de sport se formează pentru masa tinerilor în cadrul lecțiilor de educație fizică, completate de celelalte activități sportive extraclasă, lecția de educație fizică fiind forma de masă cea mai cuprinzătoare și sistematică.

Există temeiuri care să se opună satisfacerii acestor interese și dorințe? Considerăm că asemenea temeiuri nu există, sau, dacă sînt, ele au la bază teorii și practici rutiniere, depășite.

În al treilea rînd, este necesar să actualizăm unul din mijloacele importante folosite în lecțiile de educație fizică, mai ales în clasele I—VIII, și anume jocurile de mișcare, dinamice. Folosind mai departe bogăția tradițională a acestor jocuri, se impune introducerea largă a jocurilor pregătitoare pentru diferite sporturi.

În al treilea rînd, eficiența folosirii sportului (nu numai „elemente din diferite sporturi", așa cum precizează actualele programe) sub forme adecvate de minisporturi încă de la clasa a III-a este convingător dovedită de practică. Este suficient să avem în vedere dezvoltarea fizică, motricitatea și personalitatea gimnastelor în virstă de 12—13 ani de la liceul de specialitate din municipiul Gh. Gheorghe-Dej, ale minifotbaliștilor care de curînd au jucat în deschidere la meciul România — Finlanda, ale elevilor participanți la finala campionatului de minibaschet.

2. Folosirea cu preponderență a sportului, jocurilor pregătitoare pentru diferite sporturi și întreceri nu înseamnă excluderea gimnasticii de bază, a exercițiilor analitice. Gimnastica formativă va fi prezentă în partea pregătitoare din majoritatea lecțiilor: de asemenea, în partea fundamentală — exerciții acrobatice, exerciții cu caracter aplicativ și pentru dezvoltarea calităților și deprinderilor motrice de bază — a unor lecții cu teme din gimnastică.

ÎN ACEST FEL, EFORTUL SUSȚINUT ASIGURAT PRIN FOLOSIREA METODEI SPORTIVE GLOBALE, PLUS INFLUENȚA SELECTIVĂ A EXERCIȚIILOR ANALITICE DE GIMNASTICĂ ȘI A CELOR ACROBATICE, ASIGURĂ MAI BINE ATÎT PREGĂTIREA FIZICĂ, GENERALĂ, GIMNASTICO-ATLETICĂ, CÎT ȘI ÎNVĂȚAREA TEMEINICĂ A UNOR RAMURI SPORTIVE, contribuind astfel și mai mult la întărirea sănătății elevilor.

3. Concret, în lecțiile de educație fizică este indicat să se folosească diferite ramuri sportive: atletism (2—3 jocuri sportive alese din handbal, volei, fotbal, baschet, rugby, hochei, oină) schi, patinaj, gimnastica de bază și modernă. În anumite condiții se pot folosi și alte sporturi: gimnastica sportivă, lupte, judo, tenis...

4. Pe grupe de clase, distribuirea mijloacelor ar fi următoarea: la clasele I—II accentul va cădea pe jocurile de mișcare cu alergări, sărituri și aruncări cu mingea + gimnastica de bază: la clasele III—IV, apariția minisporturilor — întreceri de alergări, sărituri, aruncări cu mingea de oină (atletism sub formă de joc), handbal, fotbal, baschet, volei, oină, patinaj + jocuri de mișcare, jocuri pregătitoare pentru diferite sporturi și, bineînțeles, gimnastica de bază, acrobatică și modernă; la clasele V—VIII, continuarea mai accentuată a folosirii minisporturilor + jocuri pregătitoare pentru diferite sporturi, jocuri de mișcare și gimnastica de bază, acrobatică și modernă; la clasele IX—XII, folosirea masivă a diferitelor sporturi + jocuri pregătitoare pentru sporturi, gimnastica de bază, acrobatică și modernă.

5. În privința tipurilor de lecții se pot folosi lecții cu mai multe teme, cît și lecții cu o singură temă (din atletism, un joc sportiv sau gimnastică). Astfel, spre exemplu, la clasele V—XII considerăm corespunzător ca 70 la sută din lecții să fie alcătuite cu teme din diferite sporturi, iar 30 la sută cu teme din gimnastică. Exemple de structură a lecțiilor cu teme din sport: a) partea I — exerciții de gimnastică pentru dezvoltarea fizică generală, pentru prelucrarea aparatului locomotor; partea a II-a — colectivul împărțit în grupe — echipe joacă handbal și volei (2 grupe), o grupă exersează unele elemente tehnice sub formă analitică sau de joc pregătitor; partea a III-a — încheierea; b) partea I — exerciții de gimnastică pentru dezvoltarea fizică generală și jocuri de mișcare; partea a II-a — handbal, pe cîteva grupe; joc propriu-zis, jocuri pregătitoare, perfecționarea unor procedee tehnico-tactice; partea a III-a — încheierea; c) partea I — exerciții din încălzirea atleților, startul de joc; partea a II-a — pe grupe, săritura în lungime cu elan, de pe loc (sub formă de întrecere), săritura în înălțime, aruncarea greutății, cros; partea a III-a — încheierea; d) partea I — elemente din gimnastică modernă; partea a II-a — gimnastica modernă, joc dinamic; partea a III-a — încheierea. Exemple de structuri cu teme din gimnastică: a) partea I — exerciții pentru dezvoltarea fizică generală; partea II-a — pe grupe, acrobatică, sărituri la capră, cățărări, joc cu elemente din aceste exerciții; partea a III-a — încheierea; b) partea I — jocuri de atenție și exerciții pentru dezvoltarea fizică generală; partea a II-a — echilibru, sărituri la ladă, gimnastică la sol; partea a III-a — încheierea.

6. În funcție de condițiile materiale și geografice, tradiția și specializarea profesorului, 1—2 ramuri de sport pot să constituie materialul de bază, temele majorității lecțiilor. Spre exemplu, atletism și volei, gimnastica modernă și handbal, atletism și schi sau în principal atletism, handbal, baschet, fotbal, gimnastica sportivă...

7. Pentru înțelegea justă a punctelor 4, 5, 6 și 7 să nu uităm că important este să se realizeze obiectivele și nu mijloacele. Așa cum menționam și într-un alt capitol, dacă mijloacele, exercițiile ar constitui scopul final al activității, atunci forma, tehnica exercițiilor s-ar transforma în scop în sine; noi însă trebuie, în primul rînd, să urmărim efectele exercițiilor din punct de vedere fiziologic și pedagogic.

8. Tot cu privire la alegerea materialului pentru lecții susținem părerea profesorilor care opinează pentru un material mai restrîns (cîteva probe din atletism, 1—2 jocuri sportive, cîteva elemente din gimnastica de bază și acrobatică), dar care raportate la numărul de lecții vor putea fi astfel efectuate încît să ducă la formarea temeinică de deprinderi sportive aplicative.

IN ESENȚĂ, PROGRAMUL DE PREGĂTIRE FIZICĂ PENTRU TOȚI ELEVII TREBUIE SĂ ȚINTEASCĂ REALIZAREA UNOR DEPRINDERI ȘI PERFORMANȚE MINIMALE ÎN URMĂTOARELE 8—9 PROBE — RAMURI: O ALERGARE DE VITEZĂ, O ALERGARE DE REZISTENȚĂ, O SĂRITURĂ DIN ATLETISM, O SĂRITURĂ PESTE UN APARAT DE GIMNASTICĂ, UN EXERCIȚIU DE FORȚĂ PENTRU BRAȚE, UN EXERCIȚIU ACROBATIC ȘI 1—2 RAMURI DE SPORT.

9. Menținerea probelor de control, ca mijloace obiective și de emulație în urmărirea de către elevi și profesori a efectelor practice ale procesului de educație fizică. De asemenea, pentru creșterea interesului maselor de elevi în practicarea exercițiilor fizice experiența unor cadre didactice arată necesitatea explicării de către profesor a efectelor diferitelor mișcări.

★

Programele de educație fizică în vigoare, ca și cele elaborate recent pentru discuții nu satisfac cerințele actuale înfățișate în cele 9 puncte de mai sus. Astfel, comparînd programa pentru clasa a IV-a din anul 1965 cu cea elaborată pentru discuții în acest an, observăm următoarele „îmbunătățiri": la atletism — alergări, pas alergător de accelerare pe distanțe de 20 m fără a atinge viteza maximă (1965); pas alergător de accelerare pe distanțe de 20 m fără a atinge viteza maximă (1970); la atletism — sărituri; săritura în lungime ghemuit, săritura în înălțime cu pășire (1965); săritura în lungime ghemuit (1970); atletism — aruncări, 9 feluri de aruncări (1965); 3 feluri de aruncări (1970); jocuri dinamice: 6 jocuri (1965), 4 jocuri (1970) selecționate din cele 6 din programa anului 1965; probe de control (da în 1965), nu în 1970. În esență, „îmbunătățirea" programei-proiect din 1970 față de cea din 1965 constă în păstrarea materialului, cu modificări nesemnificative și, ceea ce este de neînțeles, chiar cu unele ușurări și cu neincluderea nici unui joc sportiv sau jocuri pregătitoare pentru diferite ramuri sportive. Potențialul biologic al elevilor de clasa a IV-a este, deci, numai de a efectua alergări pe 20-30 m fără a atinge viteza maximă? Practica minisporturilor și studiile întreprinse demonstrează posibilități mult mai mari.

În concluzie, este necesar să se generalizeze și să se oficializeze experiența și practica celor mai buni profesori de educație fizică, lucru la care încercăm să contribuim prin formularea celor nouă puncte.

NOTA REDACȚIEI: Avînd în vedere importanța problemei tratată în articolul tov. Emil Ghibu, redacția ziarului solicită părerile — în scris — ale profesorilor de educație fizică, ale altor cadre didactice, ale cititorilor interesați în modernizarea acestei verigi de bază a activității de educație fizică și sport. Totodată, ziarul SPORTUL va organiza în curînd o masă rotundă, la care vor fi invitați o serie de specialiști cercetători, metodiști și profesori de educație fizică.